

припка заедно съ нея около слънцето.“ — „Ахъ, истина е така! Месѣчината е другаринъ на земята, и за това тя трѣба заедно съ нея да са върти и около слънцето.“ — „Така е. Когато месѣчината преминува презъ сичкиятъ онзи пътъ, презъ който преминува и земята въ продължението на една година, то и тя трѣба да има своя година. Когато месѣчината са обърне около себѣ си, то тя прави денонощии; когато обиколи поведнашъ земята, то тя прави свой месѣць (29 $\frac{1}{2}$ деня); а когато обиколи около слънцето, заедно съ земята, то прави такава също година, каквато прави и земята (отъ 365 деня).“ — „А недѣли има ли и тя?“ — „Разбира са, че има, защото има и четвъртини: по нейните четвъртини сѣ и измислени нашите недѣли. Едно само не хела, че тамъ, на месѣчината, нѣма кой да брое ни недѣлите, ни годините.“ — „Така е. А защо, казахте вие, че тамъ нѣма хора?“ — „За това, че тамъ нѣма въздухъ; а безъ въздухъ ни единъ човѣкъ не може да живѣе.“ — „А защо тамъ нѣма въздухъ?“ — „Така е създадена тая планета: види са, че не за животъ е тя направена.“ — „А може ли човѣкъ да долѣти до нея?“ — „Не, не може. Не само до месѣчината, а и на десетъ върста високо не може да са повдигне човѣкъ надъ земята, защото колкото повече са той качва нагоре, толкова повече и въздухътъ става по-рѣдакъ, — най-послѣ, човѣкъ не може и да дѣха. А отъ сичкото това произлазя такова едно нѣщо, че ако човѣкъ и да би можалъ да са възскачи повече, то той никакъ не би можалъ да про-